לא: לא היו כופתין פרק רביעי תמיד

עין משפט נר מצוה

מ א מיי׳ פ״ו מהלכות מעשה הקרבנות הל׳ יא:
ר ב מיי׳ שם הל׳ יג:
יא ג מיי׳ שם הל׳ יג:
יב ד מיי׳ שם הל׳ יד:
יג ה מיי׳ שם הל׳ טו:
יד ו מיי׳ שם הל׳ טו:
טו ז מיי׳ שם הל׳ ד:
מז ח מיי׳ פ״ו מהל׳ תמידין ומוספין הל׳ ד:
יח ט מיי׳ שם פ״ז הלכה י:
יח י מיי׳ פ״ה מהלכות מת מקדש הלכה יד:
יט כ מיי׳ שם פ״ג הלכה טו:
כ ל מיי׳ שם פ״ג הל׳ טז:
כא מ מיי׳ שם הל׳ יב:

שיטה מקובצת

ס) אצבעותיו ובית שחיטתו: **ע)** נמי בחוצא דדהבא תיבת בהוצא נמחק: **ג)** תנן התם עשרה כך גריס ר״ש: **ד)** ב׳ במערב הכבש אחד תיבת של נמחק: **ה)** נתנון עליו לחם: **ו)** או דוהב תיבת ניעבדו נמחק: **ז)** קרן צפונית מערבית כו׳ תיבות מודחיות צפונית נמחק: **ח)** בהיכל מניחין על שולחן של משה: **ט)** את הבשר ומחממו ומטהר לסורות הס״ר:

פי׳ הרא״ש

הקרקע מלאתי מלעות ונאתר כמין נקב בין רגלי הלעות: **עד שמגיע לשיתי צלעות.** אומן שנאמרו עם הגרם: **ב׳ צלעות.** דטוקות מלמעלה אומן הנשפרים עם העוקץ: **והיא** היתה גדולה. לפי שסדרה עמה: **בא לו לעוקץ.** הוא סוף הסדרה הסמוך לגליים: **נטל את הרגל השמאלית.** הנאתר לגבו כשהנשמה היתה מגיעה עד: **והדבר נתון עליה.** לנטות את הדם: **בשמאלו.** משום דהולכת אברים למזבח הוה עבודה דלא מעכב כפרה לכך אין צריכה ימין ולכך מוליך ב׳ אברים בשתי ידיו ונוטל האבר הסמוך לימין ומ׳ בשמאל: **ובית עורדה לחוץ.** מקום הסמוך לעור הוא לצד החוץ כלפי מעלה ומקום סתום על פס ידו: **בבוד.** קערה כף תרגומו מיכה: **וכרעים עיג.** דמתיב והקרב והכרעים יקחו מגים והקטיר המזבחה: **מחצי כבש ולמטה.** אבל לא מחצי ולמעלה מן יעשה ויבא להקטירם קודם שילבו לשבת הגזית ולקרות ק״ש ולהתפלל. ת״ל הרמיקם מן המזבח כדי שהיה הכלים למזבח תמיכה בעיניהן דאיכא מ״ד דצריכין פיים. וכא דאמרינן בפרק המליל (דף נד:) מחלני תמיד שמולחים במזלותו של כבש ולמטה וכבל מוסיפין מעמרב לפי שבשבת (גם) יש מוסף והוא עיקר מוצה היום היו מקדרין המוסף מעמרב כלפי שמיה ותמיד: **ומולחים.** כדמתיב על כל קרבנך תקריב מלח: **לקרוא את שמע.** ולהתפלל רלה קודם הקטרה שיהא קרבן ריח ניחוח: **גמ׳ משום בזיון קדשים.** שכן דרך שטלי עלאים לגמור: **בחוקי [העמודים].** שכן דרכם לקטור כסמוקרינן: **א״ב דכפתי׳ בשיראי או בהוצא דדהבא.** כחוטין של זהב משום בזיון קדשים ליכא משום מוקי לדוקי ומיתוק מיכה: **תנן התם.** במס׳ שקלים (פ״ו מ״ד) ותנא דתמר לעיל משום דכפתי׳ בהוצא דדהבא ליכא משום בזיון קדשים פריך דלעיבה שלמנות של זהב. ו) מר״י מתמיהין דשקלים שמדיחין הקרבים הא לאמרינן שמדיחין הקרבים בלבסת המדיחין הייני הכרם: **נותנין האברים.** של קרבן יחיד אבל תמידין ומוספין הכהנים מוחבים מאברים מקבלין אותן מיד המזבח ומוליכין אותן לכבש ומניחין אותן ממלי כבש ולמטה אבל קרבן יחיד שעמיס שכהן אחד מקריב עולה לבדו ומניח את האברים על הסולמן עד שמעלין זה אח״ז: **ועל של בבש בלי שרת.** אותן ל״ג כלים שהוליאי מלכבת הכלים: **על של כבש נותנין לחם הפנים.** כמיקמן כהסיר אופיק אותן מע״ם היו נותנין אותן על הסולמן עד למטה עד שיסדרו אותן על הסולמן בהיכל ולמ״ד אפייתן דחיסה אבת אחר אפייתן מסדרין אותן על הסולמן עד שמגיע זמן סידורן: **מעלין בקדש ולא מורידין.** בפרק שתי לחם [דף לט.] דרש לה מקרא. וכיון שסולקתו מסולמן של זהב לא יוכילהו לחם לשולמן של כסף: **מפני שמרתיה ומחמם את הבשר ומתקלקל.** ומרוחשלמי פריך והלא לא היה מקרים כשר קודם משולה ומשלה אין מזכירין מעשה נסים כלומר אינשא לא מסכינן: **בנגד היום.** כמקום שיאיר היום: **עשירה דברים.** מעוס דאייריי כשמש קנאה לה גם זו:

מסורת הש״ס

ס) וכמיס כד: יומא מח: [מנחות י.], **ע)** [מנחות נב.], **ג)** [שבת נד.], **ד)** שקלים פ״ו מ״ד, **ה)** [לדברי המפרש מיכה שלם מיגו], **ו)** [מנחות לט: שקלים פ״ו מ״ד ע״ב], **ז)** [ברכות כח. וש״נ], **ח)** [לעיל כט. שבת קכ: יב: ע״ב], **ט)** [צפונית מערבית], **י)** [יומא סב:].

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ אחד של שיש ואחד של זהב על של שיש נתנין לחם הפנים: **(ב)** מפרש ד״ה מז׳ נמלא ומי׳ מלא הם״ד ואח״כ מ״ם חביתין מכיתי כ״ג: **(ג)** ד״ה ממערבו ומי׳ מזרחית של כבש היה שהרי ומי׳ האברים למערבה היה במזרח ולכך נתנין: **(ד)** ד״ה ח׳ של שם ומי׳ פתח הכיכל אחד של שיש ואחד של זהב ומי׳: **(ה)** ד״ה שמעלין ומי׳ על של שיש וכשמגיע הכיכל:

תורה אור השלם

א) וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיי׳ כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: [במדבר כח, ג]

ב) אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: [במדבר כח, ד]

רבינו נרשום

[גמ׳] משום בזיון קדשים. שלא יכפתוהו כולו כדרך שעושין בחולין: **שהוא מהלך** בחוקי המינין. שהן היו מצוין לכופתו כולו: **דכפתיה בשיראי או בהוצא דדהבא** וכפתיה כולו. למ״ד משום בזיון ליכא למ״ד משום חוקי מינין איכא: **נותנים לחם הפנים בכניסתו.** עד שיסדרו כל אחד ואחד כתיקנו על השולחן הפנים עם הסניפין שלו והבזיכין: **ועל של זהב ביציאתו.** כשהיו מוציאין אותו בשבת האחרת לחלקו בין הכהנים מניחין אותו שם עד שיתחלק כולו: **מפני שהוא מרתיה.** אותו של כסף והזב מחמת החכמה ומחממם את האברים ומפסדין: **שנים ליום נגד היום.** נגד זריחת עמוד השמש:

הראשון בראש וברגל ביצד הראש בימינו. שהראש קודם לכל האברים לכתיב (ויקרא ח) ונתן אותה לנתנות את ראשו ואת פדרו היולך הראש בימינו: **וחוטמו בנגד זרועו.** מוטס הבהמה פונה נגד זרועו ולא קרינו בין אצבעותיו. גב הראש על גב פיסת ידו ומית שחיטה פונה למעלה: **והפדר נתון עליה.** לכסות מקום השחיטה וזהו כצד של מעלה: **רגל של ימין בשמאלו ובית עורו לחוץ.** מקום שמשם הופשט העור היה כלפי חוץ אל הטס ומקום התתן כלפי המוליך והכי שפיר למעבד כדי שלא יראה התתן ומפרש בימות (דף כה:) מ״ט אליבא לרגל בהדי ריש דאיכא למ״ד התם דרך ניתוחו היה קרב הראש והרגל וכ׳ ידיים ושני דפנות החזה והגרה והעוקץ והרגל ואיכא למ״ד דרך עילוא דשומנא היה קרב פי׳ דרך שהאברים שמנים זה מזה הם קרבים הראש והרגל ושני דפנות החזה והגרה ושני ידיים והעוקץ והרגל ובין למ״ד דרך עילוא ובין למ״ד דרך נתוחו אין זה סדר שהרגל קרב עם הראש שהרי בימות שני ידים קודמין ומפרש התם מאי טעמא רגל אליבא בהדי ריש הראש כגר פירשתי שהוא קודם וגזירת הכתוב היא ומה טעם רגל עמו משום דריש נפיש מיה עלמות אלבא רגל בהדיה שהוא טולו בגר והכי שפיר למעלה שהתם בהקטרה עלמות ובגר ואין בגוש אבר כ״כ בגר עמו כרגל: **השני בב׳ ידים.** אלו תנא אחיל בתר איבא דמשבח דמשבח כלומר בתר גדול האברים שהאברים גדולים זה מזה הם קודמים הילכך ב׳ ידים קודמים שהן גדולות מהעוקץ והרגל: **של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו.** דרך חזיתתן מוליכין אותן למזבח ומית שרה של כל אחד **ואחד** לחוץ: **הג׳ בעוקץ וברגל השמאלי העוקץ בימינו והאליה מדולדלת בין אצבעותיו.** היא דטיקה בעוקץ והולכת בין האצבעות וגם אלבע הכבד דטיק בעוקץ וגם הלעות דטיקות בעוקץ אלבע הכבד וב׳ הכליות עמו הרגל של שמאל כו׳: **הרביעי בחזה ובגרה.** וכלומר החזה בימינו שהוא חסוב יותר והגרה בשמאלו ולעוקץ בין אלבעותיו והלי דלא פירש ומית שרה לחוץ הייט עומדת דשני אלבעותיו מונחין בין אלבעותיו ג״כ הוי מית שרה לחוץ אבל גמי דפנות לא פירש לך כלום והיה יכול ליתא דפנות על פס ידו לכך פירש מית שרה לחוץ: **החמישי בב׳ דפנות של ימין כו׳.** ומית עוקץ לחוץ: **הששי בקרבים הנתונים בבזך.** כף מתרגם חזן ולפי שאין מחוברין יחד צריך ליתנן בכלי וכרעים על גבייהם מלמעלה: **השביעי בסלת.** שלאחר הקטרת אברי תמיד מקטירין מנחתו דהייט סלת (ג׳: **חביתי ביג.** דאמר ביומא (דף לד.) עולה ומנחה שם מנחה ואפילו חביתין: **הח׳ ביין.** נסכים רביעית היין כל אלו קרבים עם האברים דאין מקריבין עולה בלא מנחה ונסכים וחבתים אף על פי שקריבין בעבור כהן גדול הואיל ומן הספוק הם קודמין לנסכי תמיד (צריך לו שאר האברים): **הלבו ונתנום מחצי כבש ולמטה.** ולא מחלי כבש ולמעלה שלאחר הקטרת הקטרת מוחזין ומוליכין אותן למזבח ואם היו קרבים למזבח לא תראה הולכה הילכך צריך להמתן מחלי כבש ולמטה שלאחר כך לכשיחזרו ויוליכו או הם לא אחרים תראה הולכה חשובה והכי יפה לעשות שאם קרובים למזבח גרלה כמוקטרים ועוד דפעמים שיקטירם קודם הקטורת הואיל וקרובים הם כל כך למזבח: **במערבו.** של כבש ולא במזרחו שהרי בלבתם למזבח להוליך אברים למזבח במערבה דרך מזרחית של כבש (ג) שהרי כבש

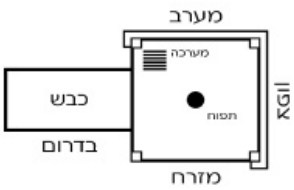

לחמלע המזבח ומכאן ומכאן תופס המזבח מ׳ אמות לכל לד לאחר שכלה הכבש שהרי הכבש ט״ו והמזבח ל״ב אמלע מ׳ אמות לכל לד ומקום המערכה במזרח המזבח אבל מזרחו של כבש ורחב המערכה אינו תופס עד מלי המזבח שהרי התפות באמלע המזבח אמלע אתה אומר הליכתו למזבח לזרוק האברים במערכה לכך כבש לפנות מקום הליכתו: ומלחום. דכתיב על כל קרבנך תקריב מלח: **ובאו הלשכת הגזית לקרות את שמע.** ולאחר ק״ש יקטירו את הקטורת והכי נכון הדבר שיתפללו קודם שיקטירו שום הקטר ויעל קרבנם לרים מיתות: **גמ׳ תנא יד ורגל.** יתד בעקידת יצחק כו׳: **חד אמר משום בזיון קדשים וחד אמר מפני שהוא מהלך בחוקי העמים.** כשמקריבין זבח לעבודת כוכבים הן כופתין אותו כך אבל רגליה יתד: **ומאי ביניהו.** הן לאר ובין לאר אסור לעשות: **איבא ביניהו דכפתיה בשיראי.** בחילת משום בזיון קדשים ליכא משום חוקי העמים איכא: **עשר שולחנות היו במקדש.** בעזרה כ׳ שולחנות שהיו באולם לא תשיב הכא בהדי עשר אלא אותם שהיו בעזרה: ח׳ של שיש בבית המטבחים. אבל הטבעות בלפון שעליהם מדיחין את הקרבים וכ׳ בחמרה הכבש וכ׳ באולם מבפנים אבל פתח הבית אחד של (ד) כסף ו׳ של זהב: **בכניסתו.** כשמגיעין לפתח מניחין אותם עליו ועומדין בו לפום: **ועל של זהב ביציאתו.** ושם היה מונח עד שיקטירו הכהנים כך מפרש במנחות בפרק שתי הלחם (דף לט:): **שמעלין בקדש ולא מורידין.** כגון בכניסתם מניחין על של (ה) כסף וכשמגיע בהיכל (ו) על של משה שהיה מלופה זהב הרי עליה ולא מורידין לפיכך בליאתו מניחו על כלי של זהב ועשר שולחנות היו עדיין בהיכל שעשה שלמה והא דלא תשמיטו הכא דלא תשיב אבל אותן שמניחים עליהם ובאותן של שלמה לא היו מסדרים כדאמרינן במנחות פרק שתי הלחם (דף לט.) עשר שולחנות עשה שלמה ולא היו מסדרים אבל על של משה כו׳: **מפני שמרתיה (ז).** את הלחם ומחממו וממהר להתעפש: **שנים ליום נגד היום.** נגד השמש לו אינו אבל מוכח היום כלומר כל יום ויום תקריבו שנים כשהוא אומר וכו׳: **ביצד תמיד של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה.** כדפרישית בתמיד כזה:

מן

חשק שלמה על פי׳ הרא״ש (ה) כ״ל אבל״ל ואחייר מתנתין דשקלים בשאר הקרבים וכא דאמרינן הכא מתמיהין הקרבים בלבסת כו׳.

הדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com